

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 35P/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122200428
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Topolčanská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3122200428.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti E.: S., Q.. XX.XX.XXXX, Š., Q.. XX.XX.XXXX, W., Q.. XX.XX.XXXX G. G., Q.. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, deti rodičov: matky, J. E., U. F. XX a otca, J. E., U. R. XXX, D. Y., o podnete Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci určenia výchovného opatrenia takto

rozhodol:

I. Súd n e n a r i a ď u j e neodkladné opatrenie, ktorým by rodičom detí uložil povinnosť, aby sa spolu s maloletými deťmi S., Š., W. G. G. podrobili sociálnemu a psychologickému odbornému poradenstvu.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín (ďalej len „úrad“) dňa 12.01.2022 podal na tunajšom súde podnet, ktorým žiadal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by uložil výchovné opatrenie v zmysle § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, a to aby rodičom uložil povinnosť, aby sa spolu s maloletými deťmi podrobili sociálnemu a psychologickému odbornému poradenstvu, ktoré by sa vykonávalo v Centre pre deti a rodiny Zlatovce Trenčín (ďalej len „CDR“), v trvaní 6 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia. Úrad v podnete uviedol, že Okresný súd Trenčín vydal dňa 26.10.2021 uznesenie č. 34P/180/2019, ktorým uložil rodičom, aby sa spolu s deťmi zúčastnili odborného poradenstva v CDR za účelom nápravy vzťahov medzi účastníkmi konania, zlepšenia komunikácie medzi účastníkmi konania a posúdenia optimálneho rozsahu stretávania sa rodičov s deťmi, ktoré malo trvať po nevyhnutnú dobu. Dňa 07.12.2021 sa konalo úvodné stretnutie na pôde CDR za účelom stanovenia si termínov stretnutí, rodičom bola vysvetlená práca odborného tímu CDR, metódy, postup práce a pod. Dňa 09.12.2021 sa uskutočnilo stretnutie s otcom, ktorý s odborným tímom spoluprácu potvrdil. Matka však účasť na konzultáciách a spolupráci s CDR odmietla. Dňa 12.01.2022 bol realizovaný pohovor so psychologičkou CDR, ktorá potvrdila skutočnosť, že otec sa konzultácií s maloletým Š. riadne zúčastňuje, matka toto odmieta. Zariadenie, vzhľadom na graviditu matky, bolo ochotné realizovať stretnutia online, resp. najšť spôsob spolupráce, avšak bezúspešne. Úrad ďalej uviedol, že vidí nevyhnutnú potrebu spolupráce rodiny s odborným tímom CDR a to najmä z dôvodu, že sú vážne ohrozené súrodenecké väzby a väzby detí s oboma rodičmi. Taktiež považuje za potrebné poskytnúť deťom odbornú psychologickú pomoc a poradenstvo, ktoré už rodina v minulosti dostala. Súrodenecká láska je jedna z najkomplikovanejších, avšak môže deti sprevádzať celým životom. Matka po príchode S. do jej domácnosti, kontaktovala telefonicky úrad za účelom riešenia stretávania sa detí navzájom a súhlasila s odborným poradenstvom realizovaným v CDR. Z dôvodu, aby boli naplnené základné práva a právom chránené záujmy detí úrad žiadal vydať predmetné neodkladné opatrenie.

2. Pre účely rozhodnutia o neodkladnom opatrení sa súd oboznámil s podnetom úradu s prílohami, lustráciami účastníkov v Registri obyvateľov, vyjadreniami rodičov detí a zistil nasledovný skutkový stav:

3. Maloleté deti pochádzajú z manželstva svojich rodičov, ktoré je doposiaľ platné. Rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, pričom zo spoločnej domácnosti sa odsťahovala matka spolu s najmladšou dcérou dňa 22.08.2019. Ostatné tri staršie deti zostali v starostlivosti otca. Neskôr sa rozhodol maloletý W., a potom aj maloletá S., že chcú žiť s matkou a presťahovali sa od otca k nej. V súčasnosti sa v starostlivosti otca nachádza už iba syn Š., pričom ostatné tri deti sa nachádzajú v starostlivosti matky. Na tunajšom súde pod spisovou značkou 34P/180/2019 prebieha konanie o rozvod manželstva, vo veci je vytyčený termín pojednávania na deň 22.02.2022. Ďalej na tunajšom súde prebieha konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, ktoré je vedené pod spisovou značkou 31P/179/2019, v tejto veci je vytyčený termín pojednávania na deň 22.02.2022.

4. V konaní o rozvod manželstva tunajší súd uznesením č. k. 34P/180/2019-332 zo dňa 26.10.2021 uložil rodičom povinnosť, aby sa spolu s maloletými deťmi zúčastnili odborného poradenstva v CDR na dobrovoľnej báze za účelom nápravy vzťahov medzi účastníkmi konania, zlepšenia komunikácie medzi účastníkmi a posúdenia optimálneho rozsahu stretávania sa rodičov s deťmi, ktoré bude trvať po nevyhnutnú dobu.

5. Zo správy CDR zo dňa 14.12.2021 mal súd za preukázané, že CDR s rodinou spolupracuje od 07.12.2021. Dňa 07.12.2021, na prípadovej konferencii matka detí avizovala, že nechce navštevovať CDR, a taktiež sa tak mali vyjadriť aj deti, ktoré sú v jej starostlivosti. Ako dôvod uvádzajú, že boli už viackrát vypočúvané a navštevovali rôzne zariadenia, kde sa ich rodinná situácia riešila. Dňa 09.12.2021 otec na stretnutí verbalizoval, že chce navštevovať CDR, rovnako sa vyjadril aj maloletý Štefan. S matkou dohodli ďalšie stretnutie na 13.12. Dňa 10.12. matka prostredníctvom SMS informovala CDR, že ruší dohodnuté stretnutie a nebude ona ani maloleté deti pokračovať v stretnutiach v CDR. Matka následne zaslala email, v ktorom uviedla, že ich rodina za posledné dva roky prešla ťažkým obdobím, ktorého súčasťou bolo opakované vypočúvanie jej aj detí, ktoré boli opakovane podrobované rôznym vyšetreniam a sedeniam (psychológ, polícia, súdny znalec, sociálna kurátorka). Matka uviedla, že komunikácia maloletého Š. s deťmi, ktoré sú v jej starostlivosti, je podľa nej dostačujúca. S ohľadom na graviditu matky v súčasnej pandemickej situácii a dobrovoľnosť rodičov participovať na poradenstve v CDR, nie je v kompetencii CDR matku a deti nútiť k absolvovaniu stretnutí.

6. Matka vo svojom písomnom vyjadrení sa k veci okrem iného uviedla, že deti, keď im matka oznámila, že budú opätovne chodiť do CDR, toto radikálne odmietli. Maloleté deti sú od roku 2019 vystavované: 1/ najskôr neprimeranému tlaku zo strany otca na zavrnutie matky, po tom, čo táto bola nútená odísť zo spoločnej domácnosti, 2/ sedeniam u psychológa na referáte úradu, na ktorých sa následne odmietol zúčastňovať otec detí, 3/ nariadenému psychologickému poradenstvu, ktoré bolo zrušené na základe nespokojnosti otca, 4/ odbornému poradenstvu v CDR, ktoré sa ukončilo na základe žiadosti otca, 5/ znaleckému dokazovaniu. Matka ďalej poukázala na to, že dve z troch detí, ktoré zostali u otca, si napriek jeho snahe a tlaku našli cestu späť k nej a prišli žiť do jej domácnosti. Deti sa u matky postupne „otvárajú“, čo však netrvá ani týždeň ani mesiac, keďže rozprávajú, kedy oni chcú. Deti jej rozprávali, čomu boli vystavované v domácnosti otca, ako boli nútené počúvať informácie o osobe matky, byť účasťou hľadania riešení ako matku ponižit', či deptať. Matka poprela, že by hrozilo narušenie súrodeneckých väzieb medzi deťmi. Aj keď maloletý Š. pôvodne so súrodencami vôbec nekomunikoval, neodpisoval na správy, nedvíhal telefón, keď sa so súrodencami stretol, tak ich ani nepozdravil, keď ho matka pri náhodnom stretnutí na ulici oslovila, otočil sa a odišiel. Momentálne sa deti pravidelne stretávajú ráno v škole, počas prestávok, chodia spolu domov, komunikujú spolu cez sociálne siete (pokiaľ do miestnosti nevojde otec alebo jeho matka), vedú videohovory, posielajú si fotografie. Š.W. tiež už nemal problém s matkou komunikovať pri náhodnom stretnutí. Matka ďalej uviedla, že deti si postupne samé hľadajú cestu k sebe podľa toho, ako to cítia, čo je pre nich prirodzenejšie ako navštevovanie psychológov. Matka ďalej deklarovala, že aj jej je ľúto, že Š. k nej nechodí na víkendy, ale má za to, že opäť musí ísť o dlhodobější proces, keďže maloletý je u otca, ktorý je pre neho primárnou osobou. Nemá preto význam na maloletého Š. vyvíjať nátlak, sám musí cítiť, ako to chce a dospieť do štádia, kedy sa rozhodne povedať čo chce, tak ako to urobili W. a S.. Maloletí S. a W. nechcú chodiť k otcovi len preto, že majú dôvodnú obavu z jeho správania a správania sa jeho matky a z opätovného tlaku a dehonestovania matky. Matka ďalej poukázala na to, že v celom konaní bolo zrejmé, že problémom pri rozpade ich vzťahu bol otec detí, ktorý nevie a nechce adekvátne reagovať. Otec detí vždy spochybňoval odbornosť psychológov, ich profesionalitu, postupy, nezaujatosť. Otec tiež podával trestné oznámenia - na pracovníkov kolízneho opatrovníka, psychologičku či pracovníkov policajného zboru, a to len preto,

lebo nevyhoveli jeho požiadavkám. Otec nikdy nemal záujem a ochotu zlepšiť spoluprácu v oblasti rodičovstva s matkou, skôr naopak, a na vyhrocovanie situácie používal deti. Z uvedených dôvodov je preto zrejmé, že deti od roku 2019 už majú dosť celej situácie, a nemajú záujem pokračovať v ďalších odborných sedeniach. Sami sa vyjadrili, že už nechcú rodinnú situáciu rozoberať nikde a s nikým. Opätovné rozhovory o rodinnej situácii nepôsobia dobre na psychiku detí, vracajú ich do obdobia, ktoré bolo pre nich veľmi bolestivé a boli by radi, keby sa situácia uzavrela a mohli si konečne užívať život primeraný ich veku. Na základe uvedeného matka má za to, že nariadenie neodkladného opatrenia nie je v záujme detí a preto žiadala, aby súd tento návrh zamietol.

7. Otec detí v písomnom vyjadrení k tejto veci okrem iného uviedol, že on so synom Š. sa na základe rozhodnutia súdu pravidelne zúčastňujú odborného poradenstva v CDR. Rozhodnutie súdu o nariadení výchovného opatrenia otec prijal s nadšením, nakoľko matka už dávnejšie nerealizuje iné právoplatné rozhodnutia o úprave jeho styku s deťmi. Výchovné opatrenie preto otec vníma ako jedinou možnosť vidieť dcéru G. po vyše 1,5 roku, syna W. po vyše roku, keď otec neuspel ani s návrhom na výkon rozhodnutia. Konanie a argumenty matky otec považuje za účelové, aby nedochádzalo k styku detí navzájom ako aj k styku s ním. Tiež poukazovanie matky na depresívne stavy detí z vypočúvaní a sedení je jej blud, nakoľko v roku 2021 pomocou svojho priateľa, policajného náčelníka, vykonštruovala na osobu otca krivé obvinenie z týrania zverenej osoby, ktoré mal otec vykonávať na oboch synoch v minulosti počas jeho starostlivosti. Následkom bolo vypočúvanie detí ako svedkov na kamerový záznam pod dozorom prokuratúry, za prítomnosti pracovníčok úradu, dlhosiahle vypočúvanie na záznam na kriminálnom oddelení s následným celodenným sedením a zdĺhavým súdnoznaleckým dokazovaním a písomným posudkom len pre bezcitné účelové konanie matky voči osobe otca. Aj znalkyňa skonštatovala konanie matky ako účelové, bez najmenšieho náznaku a potvrdenia, čo konštatoval aj vyšetrovateľ a následne prokurátor, za bezcitné a zbytočné psychické vypätie detí matkou. Otec ďalej poukázal na fakt, že súd v predošlom superrýchlom neodkladnom opatrení na žiadosť matky, protiprávne neurčil styk otca s dcérou S., uvedené nikoho nezaujíma, aj napriek predošlým citáciám toho istého súdu o otcovom ústavnom práve na deti a styk s nimi. Ako má teda realizovať styk s deťmi, ak súd, ktorý má ochraňovať práva detí nahráva iba matke a nedáva možnosť na domáhanie sa oprávnených stretnutí s otcom. Aj táto daná situácia sa dá riešiť cez CDR, čo otec ako aj syn Š. uvítali, a následne aj absolvovali. Otec deklaroval, že so synom sa dobrovoľne podrobujú výchovnému opatreniu a riadia sa rozhodnutím súdu, a to aj napriek nezaujmu matky detí o tieto sedenia.

8. Z konania o rozvod manželstva rodičov detí vedenom pod spisovou značkou 34P/180/2019 mal súd za preukázané, že s rodinou CDR vykonávalo opatrenia SPOD a SK ambulatnou a/alebo terénnou formou na prelome rokov 2019 a 2020. Zo záverečnej správy CDR vyplýva, že aktuálna situácia v rodine vyvoláva v deťoch hnev, nepokoj, nervozitu, strach, bezmocnosť a snahu uniknúť. U detí S., Š. G. W. sa javí, že majú voči matke prevažne negatívne pocity, ktoré sa časom stupňovali. Partnerský konflikt rodičov sa stupňuje, rodičia nedokážu vhodne komunikovať, zapájajú tak maloleté deti hlbšie do konfliktu. Ďalej sa v tejto veci rodičia s deťmi podrobili odbornému poradenstvu u klinickej psychologičky D.. J.. G.. H. E. M. R.. Zo záverečnej správy z tohto poradenstva okrem iného vyplýva, že obaja rodičia majú kapacitu pre pozitívnu zmenu. Zároveň boli obaja rodičia opakovane pozvaní uplatňovať vlastnú rodičovskú zodpovednosť v súlade s medzilidskou úctou, rešpektom a spoločenskou etiketou a pred deťmi sa zdravieť. Otec bol pozvaný prejavovať úctu k žene. Rodičia detí absolvovali edukačné intervencie za účelom prevzatia rodičovskej zodpovednosti a eliminácie konfliktu lojality ich maloletých detí pri abnormálnom priebehu manželského rozchodu a následnej parentifikácie detí z dôvodu ich nefunkčnej komunikácie, intenzívnych prenosových reakcií a obrán. Účel bol naplnený len čiastočne. Ďalej v danej veci bol vypracovaný znalkyňou R.. D. Č., R.. znalkyňou z odboru psychológia, odvetvia poradenská psychológia znalecký posudok č. 2/2021 DEZ, zo záverov ktorého okrem iného vyplýva, že znalkyňa odporúča všetky deti zveriť do osobnej starostlivosti matky a otcovi umožniť rozšírenú starostlivosť. Súrodenci sú jeden pre druhého významne a nenahraditeľne dôležití. Aby si súrodenci našli k sebe opätovný vzťah, potrebujú tráviť spoločný čas. Avšak vzhľadom na špecifickosť osobnosti otca, ktorý nie je schopný uprednostniť potreby detí pred svojimi potrebami, a nepripúšťa striedavú starostlivosť, znalkyňa odporúča súdu umožniť obnovenie súrodeneckého puta tým, že určí deťom jeden hlavný domov - domácnosť matky.

9. Podľa § 324 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 360 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

12. Podľa § 37 ods. 2 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení:

a) vhodným spôsobom napomenie maloleté dieťa, jeho rodičov a iné fyzické osoby, ktoré svojím správaním ohrozujú alebo narušujú jeho riadnu výchovu,

b) určí nad výchovou maloletého dieťaťa dohľad; dohľad vykonáva najmä za súčinnosti orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obce, školy, neštátnych subjektov a zariadenia, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené,

c) uloží maloletému dieťaťu obmedzenie v rozsahu potrebnom na predchádzanie a zabraňovanie škodlivým vplyvom, ktoré môžu ohroziť alebo narušiť jeho priaznivý vývin; dodržiavanie uloženého obmedzenia sleduje najmä za súčinnosti obce,

d) uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

13. Podľa § 45 ods. 1 písm. b) zákona číslo 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kuratele, Centrum pre deti a rodiny (ďalej len "centrum") je zariadenie zriadené na účel vykonávania výchovných opatrení podľa § 12 ods. 1 písm. b) a d), výchovných opatrení, ktorými je uložená povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu, povinností uložených na zabezpečenie účelu výchovného opatrenia podľa osobitného predpisu alebo neodkladných opatrení, ktorými je uložená takáto povinnosť (ďalej len "ambulantné výchovné opatrenie").

14. Podľa § 23 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, možno začať konanie aj bez návrhu. O začatí konanie bez návrhu súd vydá uznesenie.

15. Pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení môže súd nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné, aby boli bezodkladne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená za predpokladu naliehavosti požadovanej úpravy, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. Účelom neodkladných opatrení je rýchlo a pružne riešiť takú situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu a rýchla úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Na nariadenie neodkladného opatrenia je nutné, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy. Predpokladom jeho nariadenia je teda existencia tak naliehavej potreby operatívneho zákroku, ktorá neznesie odklad a nie je možné ju vyriešiť až rozhodnutím vo veci samej, pričom je potrebné vždy prihliadať na záujem maloletého dieťaťa.

16. Neodkladné opatrenie nie je konečné rozhodnutie. Pred začatím konania alebo po jeho začatí môže súd nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený a za predpokladu naliehavosti požadovanej úpravy, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. Účelom neodkladného opatrenia je rýchlo a pružne riešiť takú situáciu, v ktorej je potrebný okamžitý zásah súdu a rýchla bezodkladná, i keď dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Potreba bezodkladnej úpravy pomerov je podmienená splnením predpokladu naliehavosti požadovanej úpravy. Neodkladné opatrenie neprejudikuje práva a záujmy účastníkov. Na nariadenie neodkladného opatrenia je nutné, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy. Predpokladom jeho nariadenia je teda existencia tak naliehavej potreby operatívneho zákroku, ktorá neznesie odklad a nie je možné ju vyriešiť až rozhodnutím vo veci samej, pričom je potrebné vždy prihliadať na záujem maloletého dieťaťa. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť len na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechaná na úvahe súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nariadením neodkladného opatrenia. Pre potrebu bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov sa rozumie stav vzťahov, resp. pomerov účastníkov, ktorý neznesie odklad.

17. V danej veci má súd za to, že nie je namieste vyhovieť podnetu úradu a nariadiť výchovné opatrenie rodičom a deťom spočívajúce v povinnosti podrobiť sa sociálnemu a psychologickému odbornému poradenstvu v CDR. Matka detí v písomnom vyjadrení jednoznačne odmietla podrobiť sa poradenstvu v CDR. Ako dôvod uviedla, že toto odmietajú samotné maloleté deti, ktoré už boli vypočúvané nespočetnekrát počas prebiehajúceho súdneho konania. Matka ďalej poukázala na to, že deti potrebujú čas. O tom svedčí aj tá skutočnosť, že keď matka s najmladšou dcérou bola nútená odísť zo spoločnej domácnosti, a ostatné tri deti zostali v domácnosti otca, tak dve z týchto detí na základe svojho vlastného rozhodnutia postupne prišli do jej domácnosti, v ktorej sa nachádzajú doposiaľ. Matka ďalej uviedla, že deti, ktoré ma vo svojej starostlivosti postupne nadväzujú kontakt a budujú si vzťah s bratom, ktorý zostal v domácnosti otca. Otec vo svojom písomnom vyjadrení deklaroval, že on so synom, ktorý je v jeho starostlivosti sa na dobrovoľnej báze zúčastňujú poradenstva. Z vyjadrenia matky mal súd za to, že veľmi citlivo pristupuje k svojim deťom a snaží sa robiť všetko pre to, aby tieto neboli viac zaťažované krízovou situáciou v rozpadnutej rodine. Naopak z vyjadrenia otca mal súd za to, že opisuje iba svoje „vlastné krivdy“ a skutočnosť, že sa s maloletými deťmi nestretáva, pričom odborné poradenstvo považuje za možný spôsob jeho styku s deťmi. K súrodeneckým väzbám detí sa otec nevyjadril. Súd ale musí skonštatovať, že z oboch vyjadrení rodičov vyplýva vzájomné obviňovanie. Je teda zrejmé, že rodičia ani naďalej neodkážu spolu riadne komunikovať, pričom súd konštatuje, že práve rodičom by malo záležať na šťastí a spokojnosti ich vlastných maloletých detí a mali by urobiť všetko pre to, aby prekonalí svoje vzájomné animozity a dokázali v záujme maloletých detí riadne spolu komunikovať a najmä eliminovať negatívne účinky rozpadu svojho vzťahu na maloleté deti. Matka aj otec si musia uvedomiť, že komukoľvek z nich budú maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti, tento rodič bude musieť rešpektovať právo detí na ich styk a zachovanie väzieb s druhým rodičom a mal by deti ku vzťahu k druhému rodičovi viesť a motivovať. Matka detí v súčasnosti očakáva narodenie dieťaťa, pričom má momentálne v starostlivosti tri maloleté deti. Súd má za to, že pokiaľ matka dobrovoľne odmieta podrobiť sa odbornému a sociálnemu psychologickému poradenstvu, nemá význam, aby jej túto povinnosť uložil súd súdnym rozhodnutím. Súd opätovne zdôrazňuje, že v prvom rade rodičia detí by mali byť tými, ktorí majú rozhodovať o svojich maloletých deťoch, pretože sa predpokladá, že práve rodičia poznajú najlepšie potreby svojich maloletých detí a najlepšie vedia, čo je alebo bude v ich najlepšom záujme. Navyše v súčasnosti matka, ktorá očakáva narodenie dieťaťa, by asi len s komplikáciami sa po jeho narodení mohla odborného poradenstva zúčastňovať. S rodinou bolo pracované na odbornej báze, kedy sa rodina zúčastnila opatrení SPOD a SK v CDR, ďalej sa zúčastnila výchovného opatrenia - odborného poradenstva u klinickej psychologičky, zúčastnili sa znaleckého dokazovania a tiež boli odporúčaní na účasť na odbornom poradenstve v CDR na dobrovoľnej báze. Súd konštatuje, že má za to, že už vyčerpal všetky dostupné možnosti odbornej práce s rodinou, a opätovne dodáva, že by malo byť v prvom rade záujmom a povinnosťou rodičov, aby dokázali chrániť svoje maloleté deti pred vzájomnými konfliktami a následkami rozpadu ich vzťahu, pretože hoci sa ako partneri rozišli, naďalej zostávajú rodičmi svojich detí. Uvedené v danom prípade podľa názoru súdu nenahradí žiadne súdne rozhodnutie a preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a nenariadil neodkladné opatrenie, ktorým by rodičom a deťom uložil navrhované výchovné opatrenie.

18. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v jednom vyhotovení (§ 357 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, uvedenie spisovej značky) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie v zmysle § 365 ods. CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.